et ma ollekſin omma Ülleſohhut warjule pannud? Kas minno Ma minno wasto kisſendab, ehk kas temma Waud ühtlaſe nutwad? Kas minna nende Rammo ollen ilma Nahhata sönud, ehk neid hingetumaks waewanud, kelle Kä se Ma olli; siis tousko Nisso eest Orjawitsad, ja Odra eest Umbrohhi —! Sega Jjob jäi waid.

§. 381. Ja need kolm Meest (§. 348.) ei teädnud üthegi ennam wastada Jjobile, kes ommast Melest ni täieste wagga ja öige olli. Agga üks neljas, Ellu Nimmi kes siitsadik olli peält kuulnud, se hakkas nüüd räkima; ta wihha süttis pöllema Jjobi wasto, et ta ennast öigemaks arwas, kui Jumalat, ja temma kolme Seltsimeeste wasto, kes temmast wannemad ollid, ja Jjobit kül hukkamoistsid, agga ühtegi selget Wastust temmale ei teädnud anda.

§. 382. Ja sesamma Eli, Puſi Maalt, ütles, Kui ta neid teisi sai nominud: Kule nüüd Jjob mo Könned; ja panne tähhele keik mo Sannad, need tullewad öiglasest Süddamest, sest ma ollen Jummala pärralt nenda kui sinna, ja minno Hirmutus ei pea sulle mitte hirmo teggema. Agga, sa olled nio körwade ette üttelnud need Sannad: Ma ollen selge, ja ilma ülleastmissta; ma ollen puhhas, ja ülleſohhut polle minnul; leiab ta Arrataggamemissi mo jurest, siis arwago ta mind ommaks Waenlaseks: ta panneb mo Jallad Pakko, ja panneb keik mo Teeraad tehhele —. Wata, seeb se on! Ei sa polle mitte öige, wastan ma sulle; sest Jummal on ennam kui waene Inimenne. Mikspärrast olled sa kowwaste temma wasto woidelnud? Temma ei wasto ühhegi ees keige omma Asjade pärrast; sest Jummal rägib ükskord, ja ei wata sedda mitte teistkorda läbbi.

§. 383. Temma kelab Inimesse Hinge hukka minnemast, kui ta tedda nomib Wal-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 29